

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 929/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 25 września 2019 roku w sprawie II K 754/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Zarzut obrazy przepisów postępowania mający wpływ na treść wydanego orzeczenia tj. art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k. art. 410 k.p.k. poprzez:</p> <p>- uznanie, iż stopień winy oskarżonego był znaczny, podczas gdy działał w przekonaniu ratowania życia żony i dziecka, a ponadto uznanie, iż poza przyznaniem się oskarżonego w sprawie nie ma innych okoliczności łagodzących po jego stronie w sytuacji, gdy wyraził skruchę, właściwości i warunki osobiste w/w i dotychczasowy tryb jego życia wskazują, iż jego czyn był incydentalny i</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>spowodowany wyjątkową sytuacją, ponadto brak uwzględnienia choroby oskarżonego,</p> <p>- pominięcie okoliczności łagodzących istotnych dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu tj. postawy oskarżonego, przyznanie się, wyrażenia skruchy, okoliczności czynu i choroby oskarżonego</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy zważył, że apelant podnosząc obrzę przepisów postępowania, w istocie łączył ów zarzut z zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych, co do stopnia społecznej szkodliwości czynu D. P. - bez wskazania, jaki ewentualnie dowód miałby zostać nieprawidłowo oceniony i dlaczego, a ponadto, jakie okoliczności nie zostały należycie ujawnione.</p> <p>Wbrew także apelantowi, sąd meriti we właściwy sposób ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu zarzuconego oskarżonemu i we właściwy sposób wyważył okoliczności i właściwości osobiste oskarżonego i powody jego zachowania. Brak jest podstaw do uznania, iż w sprawie ocena zgromadzonych dowodów Okoliczności łagodzące dla oskarżonego, jakie występują w niniejszej sprawie nie budzą wątpliwości. Racje ma .</p> <p>Istotnie D. P. w momencie popełnienia zarzuconego mu czynu nie był osobą karaną za popełnienie przestępstwa.</p> <p>D. P. był skazany w sprawie VII W 952/18 Sądu Rejonowego</p>		

dla Łodzi Widzewa w Łodzi za popełnienie wykroczenia drogowego polegającego na kierowaniu pojazdem z nadmierną prędkością w stanie po użyciu alkoholu. Jest więc osoba niekarana za popełnienie przestępstwa, młodą, prowadzącą ustabilizowany tryb życia. Motywacja, która skłoniła oskarżonego do prowadzenia samochodu pomimo orzeczonego zakazu w istocie choć szczególna, nie powodowała bezwzględnej konieczności zachowania się wbrew normom. Oskarżony winien w tej sytuacji skorzystać bądź z pomocy z pomocy rodziny, koleżeńskiej, sąsiedzkiej, z środków komunikacji masowej, czy też taksówki.

Choć oskarżony jest młodym człowiekiem, jego narzeczona znajdowała się w ciąży, potrzebowała leków, które zostawiła w domu, co w stanie jego świadomości mogło wywołać spotęgowane zagrożenie dla jej zdrowia, czy życia także nienarodzonego dziecka, to jednakowoż nie była to sytuacja tej rangi, iż naruszenie sądowego zakazu należałoby rozważać w kategoriach stanu wyższej konieczności. O wadze i konieczności użycia leków oskarżony nie powiadomił zatrzymujących go policjantów. Przedłożona dokumentacja dotycząca stanu zdrowia narzeczonej potwierdza schorzenia układu moczowego, ale nie wynika z niej, aby przeciwdziałanie opóźnionemu użyciu antybiotyku (i w tym celu łamanie orzeczonego zakazu) było działaniem podjętym w celu uchylenia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego życiu i zdrowiu. Tylko zaś wykazanie tego stanu rzeczy, przy jednoczesnym ustaleniu,

iż niebezpieczeństwa nie można inaczej uniknąć, uzasadniałoby przyjmowanie działania w warunkach stanu wyższej konieczności opisanego w art. 26 § 1 kk.

Okoliczność, że istnienie zakażenia układu moczowego i opóźnienie w użyciu antybiotyku, nie powoduje stanu bezpośredniego zagrożenia życia czy zdrowia kobiety czy płodu nie wymaga nawet wiedzy specjalistycznej. Jak już podniesiono, gdyby nawet takie przeświadczenie o nieuchronnym zagrożeniu jednak posiadał oskarżony, winien on skorzystać z pomocy kogoś znajomego, mógł też skorzystać z przewozu zbiorowego lub „zamówić” taksówkę ewentualnie też lek mógł zostać podany z opóźnieniem bez istotnego zagrożenia dla zdrowia czy życia maki i nienarodzonego dziecka.

Czyn oskarżonego został ujawniony podczas kontroli drogowej przez funkcjonariuszy. D. P. został więc „złapany na gorącym uczynku”, zapewne miał świadomość, że upieranie się przy wersji, że jest niewinny nie przyniesie żadnych rezultatów, a wręcz przeciwnie współpraca z organami może przynieść pozytywne efekty, dlatego też nadmierne znaczenie apelant stara się przydać takim okolicznościom jak przyznanie do winy i wyrażenie skruchy.

Nie można też tracić z pola widzenia istotnego faktu, że przedmiotowego czynu oskarżony dopuścił się w zaledwie ok. 3 miesiące od momentu, kiedy zaczął obowiązywać orzeczony wobec D. P. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu

ładowym, w związku z popełnionym wykroczenie w sprawie VII W 952/18. Tym samym oskarżony dość szybko przejawiał powtarzającą się tendencję, iż ma skłonność do lekceważenia porządku prawnego i zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Wskazać nadto należy, że sąd meriti w stosunku do czynu, który zagrożony jest karą pozbawienia wolności i to w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat, zastosował w odniesieniu do inkryminowanego oskarżonemu czynu art. 37 a kk, który pozwolił sądowi I instancji na orzeczenie kary łagodniejszego rodzaju – kary grzywny. Z powyższego wynika, że sąd meriti miał w polu zainteresowania i w odpowiedni sposób wyważył okoliczności umniejszające winę oskarżonego i łagodzące jego odpowiedzialność za zarzucony mu czyn, na które powołuje się apelant. Z uwagi na wagę czynu zarzuconego oskarżonemu, którego górna granica ustawowego zagrożenia wynosi 5 lat pozbawienia wolności, w sprawie nie ma już podstaw do dalszego łagodzenia kary wymierzonej oskarżonemu, w szczególności poprzez warunkowe umorzenie postępowania, biorą pod uwagę w/w zagrożenie ustawowe kary.

Sąd miał w polu zainteresowanie również tak ważkie w sprawie okoliczności, jak fakt, że oskarżony jest osobą młodą, jednakowoż chorą na poważną jednostkę chorobową, jaką niewątpliwie jest hemofilia oraz że posiada na utrzymaniu rodzinę, jest rencistą, świadczy zatrudnienie w zakładzie pracy chronionej, której siedziba oddalona jest od miejsca jego zamieszkania, co wiąże się z dojazdem do pracy, jak również

okoliczności związane z dojazdem do placówek medycznych.

Z ujawnionych podczas postępowania odwoławczego okoliczności wynika, że partnerka oskarżonego jest osobą młodą, posiada prawo jazdy, studiuje. Pod nieobecność rodziców, czy matki dziecka, dzieckiem opiekują się dziadkowie. Gdy zajdzie więc taka potrzeba to partnerka oskarżonego może przejąć część obowiązków związanych z uciążliwością dotarcia oskarżonego do miejsca pracy, czy też placówki medycznej, o których informował oskarżony, i na które powołuje się apelant, zwłaszcza, że dziecko ma wówczas zapewnioną opiekę dziadków, którzy także, zwłaszcza ojciec partnerki oskarżonego, jest osobą mobilną.

Zważyć przy tym należy, że w przypadku art. 244 kk, jeżeli czyn sprawcy, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, to orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych ma charakter obligatoryjny, a jego wymiar kształtuje się od roku, a więc sąd orzekł wobec oskarżonego w/w środek karny w najniższym wymiarze.

Zmiana wysokości orzeczonej kary (reakcji karnej) mogłaby w wyniku postępowania odwoławczego nastąpić jedynie wówczas, gdyby kara ta jawiła się jako „rażąco niewspółmierna”. Owa niewspółmierność w ustawie została poprzedzona określeniem „rażąca”, co wyraźnie zaostrza kryterium zmiany wyroku z powodu czwartej podstawy odwoławczej. Określenie „rażąca” należy bowiem odczytywać

dosłownie i jednoznacznie jako cechę kary, która istotnie przez swą niewspółmierność razi.

Rażąca niewspółmierność kary zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności mających zasadniczy wpływ na jego wymiar można by przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej a karą wymierzoną w I instancji.

Oskarżony miał możliwość zachowania się zgodnie z normami prawnymi, a mimo to normom tym nie dał posłuchu. Oskarżony nie zdecydował się na działanie zgodne z prawem mimo, że miał taką możliwość.

W sprawie brak jest dostatecznych okoliczności, w tym ustalonych na podstawie danych osobopoznawczych, które uzasadniałyby łagodniejsze - niż to uczynił sąd meriti ukształtowanie odpowiedzialności oskarżonego w przedmiotowej sprawie. Zwłaszcza, że sąd ten w odpowiedni sposób uwzględnił przy wymiarze kary i środka karnego, w najniższym wymiarze, okoliczności łagodzące w sprawie i zastosował dobrodziejstwo przy wyborze kary płynące z treści art. 37 a kk, a więc quasi nadzwyczajne złagodzenie kary.

Sąd odwoławczy podkreśla, że tak ukształtowana wobec oskarżonego kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także winy oraz okoliczności zdarzenia, a zarazem uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a także cele wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do osoby

<p>oskarżonego, uświadamiając mu naganność, a przede wszystkim nieopłacalność tego rodzaju zachowań i w ten sposób zapobiegając, w połączeniu z orzeczonym środkiem karnym, popełnieniu przez oskarżonego podobnych przestępstw w przyszłości.</p> <p>Jednocześnie kara ta nie jest karą nadmiernie surową i nie przekracza progu nadmiernej represji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania na okres próby 2 lat, poddanie oskarżonego pod dozór kuratora i uchylenie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wyrok słuszny, apelacja oczywiście bezzasadna</p>		
<p>3.2.</p>	<p>i poczynienie błędnych ustaleń faktycznych poprzez uznanie, że stopień winy oskarżonego był znaczny, gdy tymczasem prowadził on pojazd w celu ratowania życia i zdrowia będącej w ciąży narzeczonej, która nie zażyła na czas leków, a oskarżony swym działaniem nie spowodował żadnego zagrożenia ani szkody, a ponadto poprzez niedostrzeżenie przez sąd meriti , iż w niniejszej sprawie występuje szereg okoliczności łagodzących uzasadniających warunkowe umorzenie postępowania , jak</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia, dbanie o rodzinę, łożenie na utrzymanie, jak też niedostateczne uwzględnienie faktu poważnej choroby oskarżonego, która ogranicza jego możliwości przemieszczania się, korzystania z środków komunikacji masowej, znaczną odległość miejsca pracy od miejsca zamieszkania i konieczność utrzymania rodziny jako okoliczności uzasadniające nieorzekanie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Wniosek	
	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok i wszystkie rozstrzygnięcia	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
wyrok słuszny , apelacja oczywiście bezzasadna	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt 2 sentencji	<p>O kosztach postępowania odwoławczego sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 636 § 1 i kpk, art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223) i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym z dnia 18 czerwca 2003 roku (Dz. U. 108, 00z. 1026) z późn. zm.</p> <p>Sąd zdecydował się obciążyć oskarżonego opłatą za drugą instancję w wymiarze 150 zł. oraz ryczałtem związanym z wydatkami w postępowaniu odwoławczym w kwocie 20 zł., uznając, że oskarżony posiada zatrudnienie w zakładzie pracy chronionej, a więc w tym świetle możliwości zarobkowe. P. oraz</p>

wysokość zasądzonych kwot pozwala na uznanie, że nie ma żadnych powodów, aby odstąpić od zasady ponoszenia przez oskarżonego kosztów procesu ustalonych przecież na minimalnym poziomie. Obciążenia te wobec oskarżonego na poziomie ukształtowanym orzeczeniem sądu odwoławczego będą współmierne do wagi czynu mu przypisanego i będą stanowiły dla niego dolegliwość, lecz nie przekraczającą stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, jak i jego możliwości majątkowych i zarobkowych, uwzględniając również fakt posiadania na utrzymaniu dziecka i możliwości uzyskania świadczeń socjalnych.

7. **PODPIS**

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 września 2019 roku w sprawie II K 754/18		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana